

Mans gars gaviļē par Dievu!

Ceturtnā Adventa svētdiena

2020. g. 20. decembrī

Magnificat (1738) - Dr. Andris Āboliņš

Introīts: Lāsojat, debesis, no agušienes un padebeši lai izlej taisnību, lai atveras zeme un izdod pestīšanu. Jūs vārti, paceliet savas palodas, un topiet augstākas, jūs mūžīgās durvis, lai godības Ķēniņš ieiet!

Gods lai ir Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam! Kā iesākumā bija, tā tagad ir un būs, no mūžības uz mūžību. Āmen.

Lūgšana: Kungs, pievērs savu ausi mūsu lūgšanām un apgaismo mūsu dvēseles ar savu žēlastības gaismu - caur Tavu mīļo Dēlu, Jēzus Kristu, mūsu Kungu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību. Āmen.

Evaņģēlija lasījums - Dr. Indra Ekmane

Lūkas 1: 39-56

Un Marija cēlās un steigšus devās uz kādu Jūdas pilsētu kalnainē, un, iegājusi Zaharijas namā, sveicināja Elizabeti. Un notika, kad Elizabete izdzirdēja Marijas sveicienu, bērns viņas miesās salēcās, un Elizabete tika Svētā Gara piepildīta. Un skaļā balsī viņa iesaucās: „Tu svētītā starp sievietēm! Un svētīts ir tavs miesas auglis! No kurienes man tas, ka mana Kunga māte nāk pie manis? Redzi, tiklīdz manas ausis izdzirdēja tavu sveicienu, bērns manās miesās liksmībā salēcās. Laimīga ir tā, kas ticējusi, ka piepildīsies tas, ko Kungs viņai ir teicis.”

Un Marija sacīja: „Mana dvēsele augstu teic Kungu, un mans gars gaviļē par Dievu, manu Pestītāju, jo viņš ir uzlūkojis savas kalpones zemību. Redzi, no šā laika visas paaudzes mani teiks svētīgu. Jo Varenais lielas lietas man ir darījis, un svēts ir viņa vārds. Viņa žēlsirdība paliek uz paaudžu paaudzēm pie tiem, kas viņu bīstas. Varenus darbus viņš darījis ar savu elkoni un izklīdinājis sirdsprātā lepnos. Viņš nogāzis varenos no troņiem un paaugstinājis pazemīgos. Izsalkušos viņš piepildījis ar labumiem, un bagātos viņš aizraidījis

tukšā. Viņš gādājis par savu kalpu Israēlu un pieminējis savu žēlsirdību, kā viņš solījis mūsu tēvtēviem, Abrahāmam un viņa dzimumam uz mūžiem.”

Un Marija palika pie Elizabetes kādus trīs mēnešus un tad atgriezās mājās.

Sprediķis

Magnificat (1978) - Dr. Andris Āboliņš

Ticības apliecība:

Es ticu uz Dievu Tēvu, Visuvaldītāju, debess un zemes radītāju.

Un uz Jēzu Kristu, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ticu uz Svēto Garu, vienu svētu kristīgu baznīcu, svēto sadraudzi, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Āmen

Magnificat (1672) - Dr. Andris Āboliņš

Lūgšana

Kungs, mūsu Dievs

Tu esi liels, augsts un svēts - pāri mums un visiem cilvēkiem.
Tavs lielums ir tieši tajā, ka Tu mūs neaizmirsti, neatstāj vienus un, neskatoties uz visām mūsu vainām, mūs nepamet.

Tu esi mums dāvinājis savu mīļo Dēlu Jēzu Kristu, mūsu Kungu,
tā dodams mums sevi pašu un visu, kas Tev pieder.

Mēs Tev pateicamies, ka visu savu mūžu un arī mūžībā drikstam nākt pie Tava žēlastības galda.

Tagad mēs noliekam Tavā priekša visu, kas mūs nospiež:
mūsu kļūdas, maldus un pārkāpumus, mūsu bēdas, rūpes, arī mūsu sacelšanos pret Tevi un sarūgtinājumu, ko sevī nesam.

Te nu ir mūsu sirdis un mūžs, ko Tu pazīsti labāk nekā mēs paši.
Visu sevi ieliekam Tavās uzticamajās rokās, kuras esi mums pretī izstiepis mūsu Pēstītājā.
Pieņem mūs, kādi esam.

Piecel mus, vājos, un padari mūs, nabagus, bagātus no Tavas pārpilnības.

Kārlis Bārts

Svētīšana

Magnificat (1989) - Dr. Andris Āboliņš